

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 469/2016
26.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.Ж., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ж., адвоката Д.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К бр.182/14 од 06.11.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.101/16 од 24.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 26.04.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ж., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К бр.182/14 од 06.11.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.101/16 од 24.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К бр.182/14 од 06.11.2015. године окривљени З.Ж. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од две године и шест месеци.

Истом пресудом према окривљеном З.Ж. у смислу члана 86. КЗ у вези са чланом 297. став 5. КЗ, изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од две године рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору неће урачунати у време трајања ове мере, и обавезан је окривљени да суду накнади трошкове кривичног поступка у укупном износу од 57.870,00 динара и паушал у износу од 10.000,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења док је оштећена З.М. ради остваривања имовинско правног захтева упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.101/16 од 24.02.2016. године, усвојена је жалба браниоца окривљеног З.Ж. и преиначена пресуда Вишег суда у Нишу К бр.182/14 од 06.11.2015. године у делу одлуке о казни тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеног З.Ж. за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци док су у осталом делу жалба браниоца и у целости жалба Вишег јавног тужиоца у Нишу одбијене као неосноване а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног З.Ж., адвокат Д.М., због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење првостепеном или другостепеном суду или да исту преиначи а окривљеног ослободи од оптужбе, с тим да у смислу члана 488. став 2. ЗКП бранилац буде обавештен о седници већа.

Врховни касациони суд је размотрио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ж., па је на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП нашао да је исти изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ж. је неоснован.

Бранилац окривљеног З.Ж. у свом захтеву наводи да је окривљени у конкретном случају оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ зато што је повредио бланкетне норме из члана 35. ст. 1. и 2, члана 187. став 2. и члана 42. став 1. ЗОБС-а на путевима на тај начин што брзину кретања возила није прилагодио условима пута, што је својим возилом прешао делимично на леву коловозну траку и што је критичном приликом управљао путничким возилом у стању алкохолисаности са 1,6 промила алкохола у крви. Према наводима захтева за заштиту законитости, ова утврђења судова нису правилна јер је критичном приликом окривљени својим путничким возилом управљао поштујући све норме ЗОБС-а, па дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело, а пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости учињена је повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног З.Ж. је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљеног З.Ж. с тичу сви битни елементи кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, које Врховни касациони суд у свему прихвата, и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**